

4. Tvár Ježiša z Nazareta a tvár Ježiša vzkrieseného a osláveného

Ježiš z Nazareta – to je Boh tu na zemi, ktorý nám zjavuje Otca (Jn 1,18) neviditeľný sa stal viditeľným, konkrétnym. Jeho život a učenie nám hovorí, že každý človek, muž i žena, so všetkými svojimi krehkosťami a slabosťami je vzácny v očiach Otca. Ježiš sa počas svojho verejného života rozdal ľuďom a naučil nás, že sloboda spočíva v úplnej dôvere v Otca a v oslobodení sa od egoizmu. Preto nás zhromaždil do spoločenstva, aby sme budovali spoločenstvo, bratstvo a aby sa to odovzdávalo aj do sveta okolo nás.

Toto jeho zjavenie sa zdalo zničené jeho utrpením a smrťou na kríži. Dobro vyzeralo, ako toľkokrát v dejinách, porazené, všetka dobrota a láska márna. Tak sa to javilo až do prvého dňa po sobote.

Tu sa objavila vo svete najprekvapivejšia správa dejín. On vstal. Tu sa rodí viera, že Ježišov život plný obetavosti voči chudobným, zmilovania pre hriešnikov, pozornosti voči vylúčeným a posledným je skutočne cesta života a spásy. Jeho vzkriesenie nás aj ubezpečuje, že akékoľvek rany nášho života môžu byť zahojené a oslávené. Sme teda povolani žiť novým životom, ako vzkriesení s Kristom, verní jeho evanjeliu, ako tí, ktorí sa za evanjelium nehanbia.

Božie slovo

Krstom sme teda s ním boli pochovaní v smrť, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom. (Rim 6,4)

Kristus prejavil znaky nového života už počas svojho pozemského života. Naša istota, že Ježiš vstal z mŕtvych **nesmie zostať len v radostnom pociťe**, že on zvíťazil. V ubezpečení, že sa potvrdila jeho pravda a teda aj naša nádej. Kristovo zmŕtvychvstanie má v sebe aj rozmer **konkrétneho pozvania žiť novým životom**.

Pavol jasne vyhlasuje program: *nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovou zmysľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, milé a dokonalé. (Rim 12,2) Ak ste teda s Kristom vstali z mŕtvych, hľadajte, čo je hore, kde Kristus sedí po pravici Boha! Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi! Vyzlečte si starého človeka, oblečte si nového ... oblečte si hlboké milosrdenstvo, láskavosť, pokoru, miernosť a trpezlivosť. (Kol 3,1-2.9.12)*

Slovo Cirkvi – Novo millenio ineunte

1691"Kresťan, poznaj svoju dôstojnosť, a keďže si dostal účasť na Božej prirodzenosti, nevracaj sa nízkymi skutkami k starému potupnému životu. Pamätaj, akej hlavy a akého tela si údom.**790** Spomeň si, že si bol vytrhnutý z moci temnôt a prenesený do Božieho svetla a kráľovstva."(Sv. lev Veľký, pápež)

1692 Vyznanie viery vyjadriť veľkosť darov, ktoré Boh udelil človekovi v diele stvorenia a ešte viac vykúpením a posvätením. **Čo viera vyznáva, to sviatosti udeľujú:** kresťania sa sviatosťami, ktoré spôsobujú ich znovuzrodenie, stávajú "Božími deťmi" ([Jn 1, 12](#); [1 Jn 3, 1](#)), "účastnými na Božej prirodzenosti" ([2 Pt 1, 4](#)). Poznajúc vierou svoju novú dôstojnosť, sú povolani žiť odteraz tak, "aby to zodpovedalo Kristovmu evanjeliu" ([Flp 1, 27](#)). Sviatosťami a modlitbou dostávajú Kristovu milosť a dary jeho Ducha, ktoré ich na to uschopňujú.

1693 Ježiš Kristus robil vždy to, čo sa páčilo Otcovi. Stále žil v dokonalom spoločenstve s ním. Takisto aj jeho učeníci sú povolani, aby žili pred tvárou Otca, "ktorý vidí aj v skrytosti" ([Mt 6, 6](#)), a boli "dokonalí, ako je dokonalý... nebeský Otec" ([Mt 5, 48](#)).

1694 Kresťania, včlenení krstom do Krista,³ [1267](#)sú "mŕtvi hriechu" a žijú "Bohu v Kristovi Ježišovi" ([Rim 6, 11](#)); tak majú účasť na živote zmŕtvychvstalého. ⁴ Nasledujúc Krista a spojení s ním, ⁵ môžu napodobňovať "Boha ako milované deti" a žiť "v láske" ([Ef 5, 1-2](#)) tým, že prispôsobia svoje myšlienky, slová a skutky zmýšľaniu "Krista Ježiša" ([Flp 2, 5](#)) a budú nasledovať jeho príklad.⁶

1695 "Ospravedlivení v mene Pána Ježiša Krista a v Duchu nášho Boha" ([1 Kor 6, 11](#)), "posvätení" a "povolani k svätosti" ([1 Kor 1, 2](#)) sa kresťania stali "chrámom Ducha Svätého" ([1 Kor 6, 19](#)). Tento "Duch Syna" ich učí modliť sa k Otcovi,⁷ a keďže sa stal ich životom, pobáda ich konať⁸ tak, aby čínorodou láskou prinášali "ovocie Ducha" ([Gal 5, 22](#)). Duch Svätý lieči rany hriechu a tým nás duchovne obnovuje "premenou zmýšľania" ([Ef 4, 23](#)). Osvecuje nás a posilňuje, aby sme žili ako "synovia svetla" ([Ef 5, 8](#)) v "dobrote, spravodlivosti a pravde" ([Ef 5, 9](#)) vo všetkom.

1696 Kristova cesta "vedie do života"⁹ ([Mt 7, 14](#)), opačná cesta "vedie do zatratenia" ([Mt 7, 13](#)).⁹ Evanjeliové podobenstvo o dvoch cestách má stále miesto v katechéze Cirkvi. Poukazuje na dôležitosť morálnych rozhodnutí pre našu spásu. "Sú dve cesty: jedna je cestou života, druhá cestou smrti; medzi nimi je však veľký rozdiel."¹⁰

1697 Pri katechéze je dôležité veľmi jasne vysvetliť, aká radostná je Kristova cesta a aké požiadavky kladie. (Ján Pavol II.) Katechéza o "novom živote" ([Rim 6, 4](#)) v Kristovi má byť:

- katechézou o Duchu Svätom,^{737nn.} vnútornom učiteľovi života podľa Krista, milom hosťovi a priateľovi, ktorý tento život podnecuje, riadi, napráva a posilňuje;
- katechézou o milosti,^{1938nn.} lebo milosťou sme spasení a len s pomocou milosti môžu naše skutky prinášať ovocie pre večný život;
- katechézou o blahoslavenstvách,^{1716nn.} lebo Kristova cesta je zhrnutá v blahoslavenstvách; ony sú jedinou cestou k večnému šťastiu, po ktorom túži srdce človeka;
- katechézou o hriechu a odpustení,^{1846nn.} lebo keď človek neuzná, že je hriešnikom, nemôže poznať pravdu o sebe, ktorá je podmienkou správneho konania, a keby sa mu neponúklo odpustenie, nemohol by túto pravdu zniest;

- katechézou o ľudských čnostiach, [1803nn.](#) ktorá umožňuje pochopiť krásu a prítlačivosť správnych dispozícií konať dobro;
- katechézou o kresťanských čnostiach viery, [1812nn.](#) nádeje a lásky, ktorá sa veľkodušne inšpiruje príkladom svätých;
- katechézou o dvojitom prikázaní lásky [2067](#) rozvinutom v Desatore;
- katechézou ekleziálnou, [946nn.](#) lebo kresťanský život môže rásť, rozvíjať sa a dávať sa len v mnohonásobnej výmene "duchovných dohier" v "spoločenstve svätých".

1698 **Východiskom a cieľom tejto katechézy**[426](#) má byť **vždy Ježiš Kristus**, ktorý je "cesta, pravda a život" ([Jn 14, 6](#)). S pohľadom upretým vo viere na neho môžu veriaci v Krista dúfať, že on v nich uskutoční svoje prisľúbenia a že keď ho budú milovať láskou, akou ich miloval on, budú konať skutky, ktoré zodpovedajú ich dôstojnosti:

"Prosím ťa, uvažuj o tom, že náš Pán Ježiš Kristus je tvojou ozajstnou hlavou a ty si jedným z jeho údov. On je pre teba to, čím je hlava pre údy. Všetko, čo je jeho, je tvoje: jeho duch, srdce, telo, duša a všetky schopnosti, ktoré máš používať, akoby boli tvoje vlastné, aby si slúžil Bohu, chválil ho, miloval a oslavoval. Ty si pre neho to, čím je úd pre hlavu. Preto on veľmi túži používať všetky tvoje schopnosti, akoby boli jeho, na službu a slávu svojmu Otcovi."(sv. Ján Eudes) "Pre mňa žiť je Kristus" ([Flp 1, 21](#)).

Naša situácia

1. Aké je naše duchovné úsilie – len bojovať proti svojim chybám, alebo aj napodobňovať Krista a jeho nasadenie sa pre iných?
2. Ako sa dá v konkrétnom živote obliecť si milosrdenstvo a pokoru? Zažili sme niečo také? Videli sme niečo také?
3. Aká je naša katechéza o morálnych otázkach – mravokárna alebo založená na Kristovi?
4. Je niekto v našom spoločenstve, ktorí by sa podujal prehliť niektorú oblasť katechézy nového života v Kristovi

Toto sme spoznali a hlbšie si uvedomili

.....

Toto by sme mohli zmeniť v našej životnej praxi

.....